

Den Haag, 17 februari 2020

Geachte heer Akerboom,

Op donderdag 10 oktober 2019 is er voor de 19e keer een Postactievendag van de VMHP in het Politiestudiecentrum in Warnsveld geweest. Dit keer met als thema '**Politie in Nederland, Verleden, Heden en Toekomst**'.

Uw bijdrage hieraan in de vorm van een filmpje waarin u uw visie op de toekomst van de politie aan de deelnemers liet zien en horen, was de afsluiting ervan en werd zeer gewaardeerd. Het leverde echt applaus op!

Bijgaand ontvangt u het verslag dat gemaakt is van de presentaties van de inleiders.

Onderstaand hebben wij daaruit een aantal aandachtspunten, op- en aanmerkingen gedistilleerd, die naar ons idee behulpzaam kunnen zijn bij overwegingen van nieuw beleid. Ongetwijfeld zitten daar bekende aspecten tussen maar door deze eveneens te benoemen betekent dat dat dit op de werkvloer nog steeds een issue is.

De eerste inleider was **Guus Meershoek**, lector politiegeschiedenis aan de Politieacademie. Reacties uit de zaal naar aanleiding van zijn betoog en film waren o.a. dat de samenleving de politie aan het kwijtraken is en dat er nog geen balans tussen wijkgerichte aanpak en recherche is.

's Middags gaf wijkagente te Nijkerk **Suzanne Hermans** haar visie. Zij maakte duidelijk dat basisteams niet allemaal hetzelfde kunnen zijn. Veel is afhankelijk van personen en ervaringen. De verschillen zijn nog steeds groot. Decennia bestaande culturen en werkwijzen zijn niet zomaar verdwenen. De blauwdruk van een gebied voegt zich niet altijd naar de ingezette uniformering, waardoor er toch eigen functies of functies naar eigen inzicht gecreëerd worden. Functieomschrijvingen zijn niet altijd duidelijk.

Deze wijkagente geeft aan dat een landelijk BVH de samenwerking tussen basisteam nog meer kan optimaliseren. Aan de korpsleiding wil zij meegeven te luisteren naar de wensen en ideeën van collega's. Het werkt positief als collega's zien dat er werkelijk geluisterd wordt.

Zij pleit ervoor om aandacht te geven aan oudere collega's. Gezien hun vroegere opleidingen zijn de verschillen van collega's boven de 60 met jongeren (te) groot. Niet iedereen heeft het vermogen om soepel met veranderingen en ontwikkelingen mee te gaan. Vandaar de vraag of het realistisch is om collega's op die leeftijd nog vol in blauw mee te laten werken. De werkvloer mist een effectief ouderenbeleid.

Ondanks alle voornemens voor een evenwichtig diversiteitsbeleid blijkt het er in de praktijk van de uitvoering in kleine steden en vooral op het platteland aan te schorten. Er zijn in deze regio's te weinig vrouwen en te weinig allochtone collega's. Vooral het vrijwel ontbreken van de laatste groep is een gemis in contact naar allochtone burgers en netwerkpartners.

Verder signaleert zij dat haar productiviteit als wijkagent lager is geworden door veel administratief werk en vooral door de sluiting van politieposten. Zij is meer tijd kwijt aan

reistijden en moet burgers nu te woord staan in de openbare ruimte van een bibliotheek. Dat is vanuit privacy-oogpunt nogal een issue.

Tenslotte geeft zij aan dat de politie nog ver verwijderd is van een veilige werkomgeving, waarin meningen vrij geventileerd mogen worden. Dat gevoel heerst onder medewerkers.

Joyce de Leij, na 10 jaar nog steeds zij-instromer genoemd en werkzaam bij de opsporing in de eenheid Rotterdam, werkt mee aan het oplossen van opsporingsproblemen en ziet de dilemma's die velen in deze politietak hebben. Zij merkt op dat de organisatie een slag mist met recherchekundigen omdat hun carrièrepad dood loopt en er geen visie op ontwikkeling in het vak bestaat. Haar constatering dat Nederland achterloopt op cybercrime zal zeker niet onbekend zijn. Een aandachtspunt is haar opmerking dat zij weinig verbinding ziet tussen het landelijk programma Cybercrime en Digitaal opsporen en een Eenheid. Hier moet meerwaarde in zitten. Haar inleiding laat vele vragen achter, b.v.:

- Wat is de rol van de politie in het digitale domein
- Wat is het nut van strafrecht en wettelijke regels in een domein dat boven alles uitstijgt en letterlijk grenzeloos is
- Welke zijn de normen en waarden
- Hoe verhoudt kunstmatige intelligentie zich tot de rol van opsporingsambtenaren en zijn de wettelijke bevoegdheden nog opportuun.

Uit de inleiding van **Letty Demmers**, voormalig korpschef Zeeland, thans burgemeester, kan als thema genoemd worden 'Mensen zijn belangrijk en niet systemen'. Cijfers moeten ondersteunend zijn en niet bepalend. Alleen uit cijfers conclusies trekken leidt tot verwijdering. Het gaat om mensen. Er moet oog blijven voor verschillen. De organisatie van de Nationale Politie moet flexibel zijn; waar verschillen en wensen besproken kunnen worden. Samenwerking tussen gemeente, burger en politie bevordert veiligheid.

De reorganisatie tot Nationale Politie heeft veel van mensen gevergd. Dankzij de grote loyaliteit van collega's is alles blijven draaien. Zij merkt op dat training op het gebied van strategisch leiderschap, tot voor kort niet of nauwelijks meer gegeven, gelukkig nu weer wordt opgepakt. Kwaliteit en daarmee kwaliteitsdenken is een belangrijke waarde. Ook de toekomstige maatschappij heeft goede en professionele leiders nodig.

Deze burgemeester adviseert korpsleiding zich niet te laten meeslepen door de waan van de dag van de rijksoverheid, maar te luisteren naar de politiemensen op straat en naar de burgemeesters die staan voor hun burgers. Vanuit een duidelijke visie kan de korpsleiding minister en departement overtuigen dat het echt anders moet. "Context gedreven".

Wim van Vemde, directeur HRM van het Politie Dienstencentrum merkte op dat de nationale politie teveel ambities heeft. Er is teveel ja gezegd in het verleden tegen de politiek, terwijl de realisatiekracht achterbleef.

Ruud Bik hield de afsluitende inleiding en gaf aan dat politie altijd 'asymmetrisch moet organiseren als hitteschild tegen de politiek'. (Citaat van Jelle Kuiper, hoofdcommissaris Amsterdam) De aard en strekking van de politie is ingrijpend gewijzigd door o.a. problemen met terreur, migratie en sociale media. Elke organisatie heeft daarin zijn eigen dynamiek, maar twee essenties zijn niet positief veranderd: er is meer bureaucratie en meer hiërarchie in met name Den Haag. De politiek bemoeit zich elke dag met politiewerk. Politisering verandert de aard en strekking van de politie.

Ondergetekende, **Miriam Barendse** als huidige voorzitter VMHP, belichtte het capaciteitsvraagstuk. De druk op de politie neemt enorm toe. Daarbij speelt uitholling van de politie in de wijk – is de norm van 1 wijkagent op 5000 burgers in sommige regio's niet te

weinig? Ziet de politie nog kans de succesvolle identiteit te handhaven? Teveel capaciteit is weggehaald voor bewaking, beveiliging, en terreurbestrijding. De uitstroom door pensionering is een ander capaciteitsprobleem. Leidinggevenden zitten klem tussen schaarste en werkdruk. Vakorganisaties onderkennen dit en willen liefst gezamenlijk met de korpsleiding optrekken. Dit jaar wordt de oprichting van de Stichting Coalitie van de Veiligheid verwacht, waarin de vakorganisaties zich sterk maken voor werving, selectie, opleiding en afstemming van loopbanen.

De hamvraag is: wat wordt verwacht van de politie en heeft deze daarvoor voldoende mensen en middelen ter beschikking?

Mocht er behoefte zijn aan verdere toelichting, dan is de VMHP vanzelfsprekend gaarne tot een gedachtewisseling bereid.

Hoogachtend en met vriendelijke groeten,

Miriam Barendse, voorzitter VMHP